

1957 г. ПРОВЕРЕНО

ρᾶπτο. (л) Δύχοуе тѣ не сὰ τόни. сир. ὀκείν) ἢ κολ-
 то рѣчь ἦμα δύχъ, ἃ нѣма τόνοу, ὄνὰ се говорѣи
 по Грѣчески λέξις ἀτόνισορ. (τὸ ἔστω ρѣчь безъ ὀ-
 κεία.) какъ ὅто цо са сὰδύχοуи тѣ, ὡρ, ἔ, ἔи, εἰρ, ἐν,
 εἰ, ἐρ, ἐξ, ἐи, ὀ, ἦ, οἰ, αἰ.

„Страсти са двѣ { ἀπόρροφορ (’)
 ὑποδιασολῆ (,)

„Страсти се наричатъ ὄнѣ, понѣже гдѣ то сто-
 ѡтъ, κάδъватъ защὸ страда нѣшо ὄнὰ ρѣчь. ἢ
 ἀπόρροφορ се тѣра тѣмо, гдѣ то ὄтъ нѣкоа ρѣчь
 се ἢзвѣжда ἔднὸ самогласно πῆσμα, н. п. ἀλλ’ ἐγῶ,
 δι’ ἐμὲ, ἐπλήθун’ ἦ κακία, ἐχάθ’ ἦ ἀρετῆ, κί’ ἀσέβει’,
 ἀθεῖα παντῶ ἐπικρατεῖ. вѣбсто рещи ἀλλὰ ἐγῶ, διὰ
 ἐμὲ, ἐπλήθунε ἦ κακία, ἐχάθη ἦ ἀρετῆ, καὶ ἀσέβεια,
 ἀθεῖα παντῶ ἐπικρατεῖ.

„Υποδιασολῆ се тѣра да различи ρѣчь ὄтъ ρѣчь,
 коῖ то ἦматъ ἔднѡковъ гласъ, ἃ различно знаме-
 новѡнѣ, н. п. ὄ, τι, ὄ, τε, τό, τε, вк различѣе ὄти, ὄте,
 τότε (л)

(л) нѣкои ὄбѡче нѣнѣшни Грѣчески списѡтели не тѣратъ
 тѣа двѡ дѣχοуе надъ двѡ ρр. като безполѣзни ἢ нѣ-
 цо недѣйствиѣтели, ἃ вк старѡто вѣре вѣдѣсе да са
 ἦмѡли своѣто значѣнѣе ἢ дѣйствиѣе.

(м) ἀπόρροφορ, ὑποδιασολῆ, ὑποσιυμῆ, ἢ ψιλῆ, сѣч-
 ки тѣ ἦматъ ἔднѡкво начертѡнѣе, но различѡватсе ὄтъ
 мѣста та имъ, защὸ то всѡкое ὄтъ нѣхъ ἦма си мѣ-
 стѡто, коѣ гдѣ да се напѣсѡва, ἢ трѣбѡва да го кѡ-
 зѡватъ οὔчителѣ тѣ на мѡлки тѣ дѣца ὄтъ οὔстъ, за-
 щὸ то мнѡго пѣти самъ чѣлъ ἄзъ да говорѡватъ ἔднὸ

ПРОВЕРЕНО
 2007 г.

ПРОВЕРЕНО
 1953 год.